

Nagrado Sklada Staneta Severja za leto 2017 prejme dramski igralec JURE HENIGMAN, član Mestnega gledališča ljubljanskega

za vloge: Leoncea v Büchnerjevi igri Leonce in Lena (režiserka Mateja Koležnik), Alberta v Schimmelpfennigovi božični igri Zimski Sončev obrat (režiser Juš A. Zidar), Anatola Vasiljeviča Kuragina v uprizoritvi dramatizacije Tolstojevega romana Vojna in mir (režiser Silviu Purcărete) in Anžeta v kriminalki Nejca Gazvode Vranja vrata (režiser Aleksandar Popovski).

Obrazložitev:

Kot princ Leonce iz Büchnerjeve igre Leonce in Lena Jure Henigman v svoji figuri utelesi, zgosti in obteži domišljen koncept celotne uprizoritve. Henigman je s princem njegov pomenski in kompozicijski center, absolutna instalacija praznine duha, žlahtne in vzvišene aristokratske brezdelnosti ter cinične zdolgočasnosti. V tej nenavadni vizualni podobi ustvari zares poseben, samosvoj in natančno skoncentriran igralski izraz. V družinski božični igri Zimski Sončev obrat je njegov Albert povsem vpotegnjen vase in poln zavrtega hotenja, ki ga v vsiljeni situaciji božičnih obiskov izrazi v neposrečenih poskusih distanciranega umika, z neukrotljivo razdraženostjo in paničnimi napadi ob kupu telesnih bolečin, ki jih zatira s tabletami in alkoholom. V uprizoritvah Vojna in mir ter Vranja vrata pa dokaže, da se izvrstno znajde tudi kot igralec v večjem planu kompleksno prepletene zgodbe in uprizoritvene kompozicije. Poleg več drugih manjših vlog v Vojni in miru izstopa njegov Kuragin, ki ga utelesi v prepričljivo osebnost. Njegov Anatol Vasiljevič je veseljaški in dekadenten, nonšalantno eleganten in pol erotične strasti. Kot Anže v Vranjih vratih pa Henigman ustvari zagonetno osebnost, ki vseskozi priteguje pozornost kot prepoznaven, a tudi težko doumljiv »vaški« lik z dolenjskega podeželja znotraj heterogene lokalne skupnosti.

S suverenim oblikovanjem raznovrstnih vlog je Jure Henigman v pretekli gledališki sezoni izkazoval detajlno poglobljanje v notranje človeške in dramske svetove ter

prodorno izpovedno perfekcijo znotraj raznolikih režijskih pristopov in gledaliških poetik. V sodobnem pristopu do igre je doumevanje likov odločno transformiral v material, ki je njegovo celotno telo, obraz in govor. S štirimi popolnoma različnimi vlogami, širokim razponom interpretativnih razsežnosti in izrazne natančnosti je ustvaril prepričljive in kompleksne osebe, v katerih zlahka prepoznamo različne človeške usode, življenjske položaje in situacije ter nasploh svet okoli nas ter se ob tem zamislimo.